

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1-ső szám
 I. EMELET
 hová a lap szerkesztésére és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek 18

Millenium és mezőgazdaság.

Pécs, 1895. július 30.

(R. M.) Míg a magyar állam minden téren a virulás, vagy legalább is a reményekre jogosító törekvések minden jelét mutatja, addig gonosz féreg rágódik a nemzet szívében, életerejét ostromolja, a mely egy évezreden át volt nemzeti létünknek alapja. Ne cifráljunk idegen tollakkal! Hiába gyűjtjük össze a nemzet életképességét bizonyító történeti, ipari, művészeti emlékeket, a sok vidéki város hanyatlásának árán kifejlődött székhely, nagyszerű építkezéseivel, hidjaival, utcáival nem takarhatja el, a megélt múlt ipar és kereskedelem nem pótolhatja azon részt, mely mezőgazdasági világhelyzetünk folytonos gyengítése által a magyar állam ellenálló képességén ejtetett. Mikor Árpád nemzetét ide vezette, a megélhetés kényszere volt a motívum, mely Attila birodalmát jelölte ki e célra s a meghódítandó ország határán átnyújtott föld és víz, nem a kincsvár, de a földműves magyarnak szólott; azóta is a mezőgazdaság volt az a tényező, mely a legnagyobb veszély közepette is fenntartotta a magyar faj hegemoniáját, a termékeny talaj volt minden javunknak forrása, a nemzeti erényekben gazdag földbirtokos főúr, majd a 48-as idők független földművese a nemzeti eszme legtántoríthatlanabb hívei. A történelem minden lapja a mezőgazdasági állam gyengülése mellett nyilatkozik, ha a gazdasági érdekek nem lettek kellőleg figyelembe véve, mert természeti törvény nem gondoskodik az emberért, hanem csak mint szolga dolgozik parancsolójának. Az ősi magyar vallásos szertartások és népünnepek egész mivolta arra célzott, hogy az ország művelése fensőbbeségi hatalom alá helyeztessék és a földműves munkaképe a vallásos kötelek által fokoztassék. Mint vezető fonál húzódik végig a nemzetek történetén a mezőgazdaság állapota. Spanyolországot nagy részben mezőgazdaságának elhanyagolása súlyosította a mai nívóra; az újvilág összes kincsei, az arany és ezüst garmadáit nem menthették meg a küzdelmekben úgy is elesigázott országot és a

mezőgazdaság folytonos hanyatlása megadta a kegyelem döfést.

A teljesen egyoldalú gazdasági politikának ma már nincs értelme, mert a szépen fejlődő ipar és kereskedelem szintén hozzájárulnak ugyan a nemzeti vagyonosodáshoz, de hazánkban olyanok a viszonyok, hogy ezek állandó boldogulásának gyökerei is normális gazdasági viszonyok feltételeihez vannak kötve. Mezőgazdasági állam vagyunk, de ha a milleniumra jövő külföldi szakemberek körültekintenek, a káprázat rózsaszínű fellegen át rögtön észrevehetik, a milleniumi emlékeken éppen úgy, mint összes intézményeinken, hogy mily kevéssé van természetes létünk lényege ezeken impregnálva. Ha tovább kutatnak és a földművelés hivatott vezetőjének választási programbeszédjét és parlamenti nyilatkozatait olvassák el, még a legelfogultabb is csodálkozva konstatálná, hogy nálunk még ezen a téren is a liberális egyházpolitikát tolják előtérbe, hogy így takarják el a szakmabeli kontárságot. Szép és dicső dolog lesz, ha milleniumkor mint modern európai állam mutatkozunk be, a szép eredményt feltűntető reformokkal, de ha a nemzeti létünk alapját képező mezőgazdaság nem marad meg biztos életforrásunknak, kárba vesz még a függetlenségi elemek önzetlen liberalizmusa is, mert a tönkre jutott magyar földművesen nem segít a polgári házasság egyik formája sem.

Nem a mezőgazdaság elhanyagolásának hangoztatása, de a gazdalközönség érdekeinek fokozott védelme az, a mit a mai válságos körülmények között kívánhatunk. A régebbi idők óta konstátált nem éppen kedvező népesedési viszonyok, békés időben biztos jelei a mezőgazdaság hanyatlásának. A kis- és középbirtokosok számának növekedése nincs egészséges arányban a nagybirtokosokéval. A kis birtokok összeváltása legújabb keletű gazdasági bajaink közé tartozik, melynek utóhatását bár egy későbbi generáció fogja érezni, de a nemzeti vagyonosodás szempontjából káros következményeit és a kisbirtokok nagyobb jövedelmezőségét fényesen igazolja a többek között Skótszág példája, hol a kisbirtokokat összeváltó nagybirtokosok a földnek 70 percentjét ne-

vezhetik sajátjuknak, de a föld összes jövedelmének még 30 percentjét sem teremtik elő. Hasonlóan összeállított lelkiismeretes gazdasági statisztikák tükröképei lennének hazánk közgazdasági viszonyainak, de a mi szakminiszterünknek nem az igazság kell, de válogatlan eszközök, melyek segítségével tovább lavírozhat a hatalmi polcon. A mezőgazdaság felvirágzása és az államélet egészséges fejlődése érdekében legkívánatosabb, ha a birtokok nagyobb része az eléggé nagy területű kisbirtokokra jut. Törvényes uton és mesterséges eszközökkel persze ebbeli status quo el nem érhető, hanem éppen abban rejlik a szakértelemmel dolgozó gazdasági politikus helyes érzeke, hogy hazafias érzéssel párosult buzgalommal juttatja a kisbirtokost ahhoz, hogy a munkaerő és tőke kellő felhasználása lehetővé tétessék. Nem akarhatjuk, hogy majdan a megmérhetlen gazdagság és kiáltó nyomor oly ellentétbe jussanak mint Angliában, mert a mi állami életünk egész más alapokon nyugszik, sem hogy ez esetben az önfenntartás kellekei felett rendelkezünk.

A folyton tartó kivándorlás, a felvidék magas hegyei között és a magyar Kánaán terményekben bővelkedő síkságain egyaránt fellépő éhínség megcáfolhatatlan bizonyítékai a földművelő népesség elszegényedésének. Most már meg sem űtközünk rajta, ha a nemzet életerejét megtámadó csapások egyike fellép, hanem mint természetes folyamánnyal tekintjük. A kivándorlás nem fog megszűnni, sőt fokozódhatik, ha az a könnyelmű nemzetőrömdömség, melylyel eddig a legfontosabb és nemzeti életünkbe vágó problémákon átsiklottunk, nem ad helyet a nemesebb érzelmeknek és komoly törekvéseknek. A mezőgazdasági termények árának általánosságban vett esése előre látható volt s a szükséges óvintézkedéseket mégis a mezőgazdák rovására elkövethető visszaélések és spekulációkban találjuk. A magyar nép józan esze soha sem hallgat a szocializmus tanaira, de az éhes ember azok után indul, kik a boldogulás állítólagos útjait tárják fel előtte. Elhiszszük, hogy a kormány egyes tagjaiban volna akarat segíteni e bajokon, a földművelésügyi miniszter fontoskodva rejtegeti bizonytalan reformjait, de most csak annyit látunk, hogy

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Dömörkapu.

(Monda)

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Valamikor óriások laktak a földön. Hatalmas, erős emberek, kik sziklákat gördítettek ki helyükből s vastag gyökerű fákat téptek ki a földből haragjokban, s ha csatáztak egymással, ég s föld megremegett diadal-ordításaiktól.

A Vasgyűrű Péter s Fanyóvó János féle emberek kihaltak már, s ha igaz a tudósok az az állítása, hogy az emberiség folytonosan csenevészedik, satnyul, úgy nem sokára apró emberkének népesítik be a földet. A törpéké a jövő ezredév.

Ezt a tudósok állítják, de a nép nem úgy hiszi. Óriások és törpék élnek egy időben a föld különböző részén. Az operenciás tenger partján van az óriás ország, s akad olyan obsitos katona, ki ott járt s beszélt magával az óriás királlyal.

A törpék meg szétszórva, mint a jó szellem megtévesztésül élnek a földön, vagy a föld alatt, hatalmas sziklák odujában, vagy egy vén odvas tölgyfa ürege képezi birodalmok kapuját. A nagy szakállu törpe király, a Pancimanci nem egy szegény embert tett már hatalmassá, gazdaggá, s azok a kis Babszemjankók is sok embernek hoztak már szerencsét.

* * *

A pécsi Mecsek északi oldalán van egy óriási sziklából összerótt hegyoldal, mely már ezer

és ezer év óta tekint le örökös szemekkel a lába alatt elterülő völgyre, s tehetetlen megbotránkozással hallgatja a vele szemben fekvő „Bányatelep“ hatalmas gépeinek dübörgését, mikor az ember a föld gyomrába rejtett szentet hozza napvilágra. Szép, egymás fölé rakott fehér szikláit lassanként egészen befeketíti a folytonosan feléje száló kőzépör, s olyan lesz utoljára, mint egy óriási fekete kísértet.

A folytonos zaj, a siető élet zibongása kikergette házaikból e hegy lakóit. Elmentek azok messze csendesebb tájakra, hol még nem szentségtelenítette meg az ember keze a természet felséges alkotásait. Elvitték magokkal kincseiket. Palotájok feljártára sziklát hengerítettek, hogy még a nyomát is eltakarják annak, hogy itt valamikor élő lény lakott a föld gyomrában.

Mikor a meleg nyári napokon a nap forró sugarai izzóvá teszik a sziklatömböket s bevilágítanak legelrejtettebb zugaiba, a figyelmes szemlélő ha a sziklák hasadékain bekukucsal, egy egész kis tündérvárost lát a sziklák belsejében, melyben valaha emberek laktak. Csakhogy az régen volt, nagyon régen. Akkor még a „Dömörkapu“ sziklái nem voltak kopárak és kormosak, minden hasadék tele volt ültetve parányi szép virágokkal, s a sziklák nyílásain apró emberkéek jártak keltek, s hordták össze a kincset, mit a föld felett s a föld alatt találtak. A törpe Dömör király lakott itt a sziklák alatt levő fényes palotájában sok ezerre menő népével. Apró parányi emberkéek voltak ezek; alig-alig arasznyi nagyok, de picinyke testben nagy lélek lakott, s parányi szívük tele volt jósággal.

Élt abban az időben itt egy pásztorfiu, ki nyájával együtt egész életét a hegyek között töltötte, s

csak olykor-olykor ment el emberlakta vidékre, ha leszakadozott testéről ruhája, vagy kenyere fogyott meg isszákjában. Ismerőse volt neki a hegyesség minden sziklája, az erdő minden fája. A madarak hajnalhasadékor neki énekeltek, a fák, virágok tavasszal az ő számára nyitották ki illatos kelyheiket. De a hegy is szerette őt. Az ő kedvéért küldte ki kis futárjait, a cseregedező forrás vizeket, hogy éltető nedvvel oltsa el szomját. S boldog is volt a pásztorfiu magányában. Órákig elmerengett egy-egy terebélyes fa lomsátra alatt, vagy a sziklára heveredve bámult le a völgybe, míg nyája körülötte harapdálta a fiatal cserje-hajtásokat, vagy kérődzve heverték azok is a földön. Néha-néha, mikor a Dömörkapu tájékan legeltette a nyáját, úgy elhalgatta a sziklák alatt lakó apró emberkéek világának zibongását, s epedve tekingetett be a hasadékokon, hogy meglátná azt a tündér világot, mit az irigy fehér szikla eltakart kíváncsi szeme elől. Vágyott látni, de soha sem sikerült neki.

Hogyha elővette pásztor-sipját a megszólaltatta azon azokat a soha ember nem hallotta szép nótákat; a föld alatti zaj elcsendesedett, s a sziklahasadékokból apró zöld szemek villogtak elő, a mint a felséges dallamokban gyönyörködtek. Ilyenkor előjött palotájából Dömör király is, s órákon át elbeszélgetett a pásztorfiuval, elhalgatta örömeit, s vigasztalta bánatában, segített rajta, ha valami baj érte. Bűbajos italt adott neki, melytől olyan erőse lett, hogy pusztá kézzel őslette meg a medvét, mely a nyáját akarta megtizedelni. Ajándékokat hordott fel neki a föld gyomrából, fényes ragyogó kőveket, melyek a nap sugarai alatt a szivárvány minden színében tündököltek; s jól esett látni a törpe ki-

mily tehetetlenek az állam ezen lételemét érintő kérdésben; észre kell venni a tornyosuló veszfelhőket, de a stagnáció és hanyatlás okait oly irányban keresik, melynek utvesztőjébe Kolonich bibornok gazdasági politikája akarta vezetni a nemzetet: „Tedd koldussá a büszke magyart, azután könnyen elbánsz vele.“ Az ipar és kereskedelemnek Széchenyi István gróf szellemében megindított fejlesztése és állami istapolása ellen senkinek sem lehet ellenvetése, de ha valaha sikerülne is hazánkban az ipar és kereskedelem alapjaira fektetett államéletet létrehozni, az csak rövid életű lehetne, mert a legkisebb nemzetközi rázkódtatás megint csak visszaterelné bennünket azon életforráshoz, melyre sajátos etnografiai helyzetünk és az általános nemzetgazdasági elrendezés utalnak. Hogy a földművelés a többi foglalkozásokkal soha sem jut ellentétbe, hanem azokkal együtt fejlődik és hogy virágzó mezőgazdasági viszonyok mellett és nem ellenében is kifejlődhetik hatalmas ipar és kereskedelem, fényesen bizonyítja Anglia, melynek gyarmatai pedig százszorosan versenyezhetnek az anyaországi nyers terményekkel. De ott persze gondot fordítanak a helyes gazdasági és vámpolitikára, mert a sült galamb senkinek sem repül a szájába. Németországban elsőrangú politikai kérdéssé fejlődött a mezőgazdasági, mind ez államokban pedig távolról sem foglalja el a mezőgazdaság azt a döntő helyet, egyik államban sem képezi a nemzetjövdelem oly lényeges részét, mint nálunk. A kormányparti fővárosi és fiók sajtóban heves kifakadásokat olvashatunk az agrár gazdák ellenében, mert ott szokás szerint a gazdasági érdekek minden fontosságát ledisputálnák és az általános elégtelenségből kifakadt gazdasági mozgalmakat egyes személyek ténykedése gyanánt szeretnék feltüntetni. A félhivatalos bölcsekedések és fontoskodó tájékozatlanság azonban ne riasszák el a nemzeti irányu törekvések szóvivőit, mert Damoklesz kardjának nem szabad állandóan a gazdák feje felett lebegnie, erkölcsi erejüket bénítva meg. Már is siker kísérte lépéseiket, a miniszter a cselekvés küzdterére van kényszerítve.

A helyes gazdasági politika az lesz, mely maradandóan fogja biztosítani a második évezredbe belépő magyarság anyagi jólétét, mert ezzel együtt a családi élethez való ragaszkodás és a nemzeti állam szilárdsága is biztosítottatik. A gazdasági élet minden terén bő alkalma nyílik a hazafias tevékenységnek. A földjavítások, mocsárkiszáritások és lecsapolások, vízöntözések stb. nagyon költséges vállalatok, melyeket vagy az állam végeztesen, vagy nyújtson segílyt a gazdáknak, hogy létérdeük kockázatása nélkül végrehajtsák. Azelőtt csak a rossz termések idején voltak gazdáink nehéz körülmények között, csak akkor szorultak hitelre, ha elemi csapások is érték őket; ma azonban a

föld termőképességét, jövedelmét fokoznia kell, mi a könnyen hozzáférhető és a földművelés különleges viszonyainak megfelelő hitel szervezése nélkül meg nem történhetik.

Milliókat áldozunk az idegen nagyipar fejlesztésére, de a vállalkozó szellem és iparos hajlamoknak nemzeti jellegünkbe való szükséges, de tapintatos beoltására csak gyarló kísérletekig jutottunk. Csehországban a paraszt kisbirtokosok a háziipart is rendesen kultiválják és nálunk sem lesz addig nemzeti ipar, míg a magyarság egyes rétegeit ez iránt fogékonyakká nem tesszük.

Gazdasági szakoktatásunk bár sokban javult, a kor követelményeinek még sem felel meg. Ma már a talaj fizikai, kémiai, geológiai alkotását is precíze kell a modern gazdának ismernie a termelő képesség helyes fokozására, de e téren még igen kezdetleges a gyakorlati oktatás. Egyetlen műegyetemünkön a gazdasági kémia az elhanyagolt mostoha gyermek sorsában részesül. Nagy baj, hogy gazdasági mozgalmainkba a hétköznapi politika rákfenéjét vitte be a kormány. Gazdasági egyesületeink politikai színezetűek, minden gazdasági akció politikai alapot nyer, mert a politikához értünk legjobban.

Válságos időket élünk, de azért kis emberek szoritják háttérbe azokat, kik a függetlenség éltető szellemét akarják bevinni megfeneklett államéletünkbe, melynek gyökerei kell, hogy egészséges mezőgazdasági viszonyokból ágazzanak ki. Kis emberek kicsinyeskednek, de az öntudatra ébredő nemzet haragja mindent el fog seperni, mi útját állja a szabad gazda jólétének és nem fognak teljesülni a francia író szavai: „Szegény parasztnak szegény az országa szegény országnak szegény a királya.“

Hirek.

Pécs, 1895. július 30.

(A gázvilágításügyi bizottság ülése.) Ma délután tárgyalta a város gázvilágításügyi bizottsága a gázgyártársulat választát, melyet ez a tanács felhívására a gázmű megváltása kérdésében adott. A bizottság mindenekelőtt annak a kérdésnek tisztázása körül folytatott eszmecsere, vajjon a város közönségére nézve előnyös lenne-e a gázműnek megváltása, mire nézve az elnöklő A i d i n g e r polgármester ama véleményének ad kifejezést, hogy a város a gázgyártársulattal kötött szerződés nyomasztó hatását leginkább abban érzi, hogy az utcák és terrek világítása a szerződés egész tartamára kizárólag a gázvilágításra van szorítva, és így bármily bámulatos haladás történik a világítás terén, Pécs városa nem haladhat a korrall, mert a szerződés gázvilágítást ír elő. Meg kell tehát ragadni az alkalmat, hogy ennek megváltásával szabad kezet nyerhessünk a legmodernebb közvilágítás berendezésére. H e r b e r t

gazdag ember házában, de egyik tudományának sem sikerült meggyógyítani a beteg leányt. Végre kihirdette az apa, hogy a ki leányát meggyógyítja, annak adja feleségül.

* * *

Ott ült ismét a pásztorfiú a Dömörkapu szikláin, ott siratta sípját, s hullatta könyeit. Dömör király résztvevőleg tudakolta baját, s szenvedésének okát, s a pásztorfiú elmesélte neki, hogy mennyire beteg az ő szive; s meghal, ha az övé nem lesz az a leány, a kit szeret. Elmesélte neki, hogy hiába való minden biztatás, reménykedés, az ő baján már nem segíthet senki sem, mert szerelme beteg, halálós ágyon fekszik, s meg nem gyógyítja azt semmi emberi tudomány. Pedig atyja annak ígérte kezét, a ki meggyógyítja.

Mikor elvégezte beszédét a pásztorfiú, Dömör király szemeiben a szánalom könyei csillogtak, s apró, zöld szeméből jóakarát sugárzott ki.

„Pásztorfiú! — szolt a király. Sok jót tettél te én velem s az én népemmel, mikor megadtad nekünk azt a gyönyörűséget, hogy fülcink a te sípodnak hangjaiban gyönyörködjenek. Mi gazdagok, nagyon gazdagok vagyunk. Ismerjük a föld gyomrának minden titkait, tudunk gyógyító erőt minden sebre. Azt a leányt, a kit te szeretsz, meggyógyítjuk általad. Fáj nekünk az, hogy téged szomorúnak, boldogtalannak láttunk. Az én palotám falában van egy kő, melyet ha a beteghez érintenek, minden betegséget meggyógyít az. Ezt a követ nekéd adjuk. De azt a palota falából csak te magad veheted ki. Jőjj, legyen a tiéd. Mi meg elmegyünk innen messze, hogy többet hírünket sem hallod, mert törvényeink

tanácsos abból indul ki, hogy a gázmű megváltása most aránytalanul sokba kerülne, mert a vételár az elmúlt tíz év jövedelme arányában volna fizetendő, a mely évek a gázársulat legjövdelemzőbb évei voltak, míg ezentul a jövdelemzőség a villamos társulat versenye folytán évről évre csökkenteni fog. A gázgyár megváltása, miután annak a város által házi kezelésbe vételéről szó sem lehet, csak úgy volna előnyös a városra nézve, ha lenne oly vevőnk a megváltandó gázműre, ki a városnak a megváltási árat biztosítaná, s e mellett a mostaninál kedvezőbb szerződési feltételek mellett venné át azt a várostól; vagy legalább is egy oly bérlőnek kellene rendelkezésre állania, ki a megváltási tőkének megfelelő bérösszeget és szintén kedvezőbb légszusz-árakat biztosítana. Minthogy azonban sem ilyen vevőnk, sem ily bérlőnk nincs, a gázgyár szerződését 25 évre meghosszabbítani ajánlja, mert csak a gázgyár társulattal tartja elég erősnek arra, hogy az üdvös versenyt a villamos társulattal kibírja. Fekete főügyész figyelmezteti a bizottságot, hogy a városnak minde előtt arra kell elhatároznia magát, hogy kijelentse, megakarja-e váltani a gázművet vagy nem, mert ez a kijelentése aztán köti és esetleg a választott bíróság által megállapítandó megváltási árat meg kellene fizetnie akkor is, ha az a városra nem előnyös. A megváltási árra nézve sem lehet még biztos számítást tenni, mert a város számítása szerint 210—215 000 frtra, a gázgyártársulat szerint pedig 250—260 000 frtra rugna a vételár. A bizottság végre abban állapodott meg, hogy tekintettel arra, mikép az esetleg megállapítandó vételár a városra nézve nagyon terhes lehetne, a közgyűlésnek nem ajánlja a gázmű megváltását.

— (Dankó Pista daltársulata Pécsen.)

Dankó Pista, az országzserte ismert és kedvelt zeneköltő, kinek törsgyökere magyar zamatu nótái annyira népszerűek, hogy jórészt már a magyar népközkincsévé váltak, dalostársaságot szervezett, hogy a közönség a szerző betanítása és vezetése mellett előadva ismerhesse meg a Dankó-féle nóták legjavát. Ezzel a társulattal hozzánk is ellátogat Dankó Pista s itt öt előadást szándékozik tartani. A társulat énekes tagjai: K ö r ö s y Margit, K i s R ó z a, N a g y P i s t a, C s o r b a J á n o s és D e r e n g h y P i s t a, valamennyien a vidék kiválóbb erőiből összeválogatva, kiknek előadását D a n k ó P i s t a hegedűn, C s a n á d y Virgil zenetanár pedig zongorán kíséri. A társulat elő fogja adni Dankó Pista legújabb pályakoszoruzott „balatoni nótáit“ is. Az „Uj Idők“ zenepályázatán Dankó Pista „Zúg a szélvész“ című szerzeménye nyerte el a 300 koronás pályadíjat 305 pályamű közül, még a „Nyisd ki anyam a virágos ablakot,“ „Elragadta galambomat a Balaton“ és „Van e még hely halász legény“ kezdetű dalok a pályabírák egyhangu dicséretében részesültek. Az előadások sorozatát Dankó társulata szerdán este kezdi meg a sörház utcai Scholz féle sörcsarnok nyári helyiségében, és nem kételkedünk, hogy közönségünk meg fogja ragadni az alkalmat, hogy az ez idő szerint legeredetibb magyar dalszerző műveit ily kitünő előadásban élvezhesse, a mi mindenesetre nemesebb művelvezet lesz, mint a minőben holmi zengerájok német gajdolásai szokták részesíteni.

— (Jegyzők mulatsága.)

A tolnamegyei községi és körjegyzők a létesítendő „Országos község-jegyzői arvház“ javára Zombán, Pejacsevics parancsolják azt így. Nagy áldozat, de te érted meghozzuk, mert szeretünk téged.“

E szavai után karonfogta Dömör király a pásztorfiút, s varazsbotjával megütötte a sziklát, mire nagy zajjal fordult az ki helyéből, s beleptek a törpe király birodalmába.

A pásztorfiú megkapta a gyógyító követ. Térdén állva kérte, sirva könyörgött a királynak, hogy ne távozzanak el e tündérszép birodalomból ő miatta. Vagy ha eltávoznak is, legalább várják meg azt, mig visszajön ő azzal a leánnyal, ki miatt el kell menniük. Dömör király nem válaszolt, hanem kiadta népének a rendeletet, hogy szedjék össze minden vagyonukat s kövessék őt. Még azon éjjel, szép, holdvilágos éjjel eltávozott az egész törpe nép, jószívű királyával együtt, ki feláldozta maga, népe nyugalma a pásztorfiú kedvéért. Ott hagyták őrseen a szép palotákat. A nyilásokra sziklákat hengerítettek, a hasadékokat benötte a moha s ma már senki sem tud semmit Dömör király népéről s birodalmáról.

A pásztorfiú pedig meggyógyította kedvesét a csodakövel s most boldogul élnek, csak néha-néha szomorodnak el, ha a jószívű Dömör királyra s népére gondolnak. S hogy legalább némiképen is háládatosak legyenek iránta, a sziklákból összerótt hegyoldalt, hol egykor Dömör király s népe lakott, „Dömörkapu“ nak nevezték el, s még maig is úgy hívják azt.

Bartha Kálmán.

rálának, mikor a pásztorfiú szép arca mosolyra derült, s vigan terelte össze az elszéledt nyáját, s nótáidól visszhangzott a sziklák kebele.

Dömör király s a pásztorfiú jó barátok voltak, de a király még sem engedte meg, hogy meglássa birodalmát, mert mint mondá, náluk törvény az, hogy ha idegen ember lép be birodalmukba, azt a helyet azonnal el kell hagyniok, s odébb menni egy országgal, más ember nem lakta vidékre. A pásztorfiú belenyugodott a király szavába.

Hónapok, esztendőok multak el ily jó egyetértésben, soha egyik sem, egy szóval, egy tekintettel meg nem bántotta a másikat.

* * *

Egyszer aztán elhallgatott a pásztorfiú a jókedvű dal. Csak néha-néha szólalt az meg, akkor is oly busan, fájón, hogy könyeket csalt a törpék szemébe. A pásztorfiú jókedve is eltűnt, mintha soha sem lett volna, szomorúan, lecsüggesztett fejjel járkált a nyáj után. Szívét nagy búbanat emésztette. Minek is ment ő az emberek közé?, mikor itt a hegyek között olyan boldog, megelégedett volt. Minek is látta meg azt a leányt? S ha meglátta, minek szerette meg? A pásztorfiú szerelmes lett a távol lakó leggazdagabb ember leányába, ki legszebb volt az egész világon. Ártatlan, szerelmet soha nem ismerő szívét egy csapással hódította meg a leány szépsége. De apja hallani sem akart a pásztorfiúról. Azért volt az olyan bánatos, szomorú.

De a gazdag embert is megverte az isten az ő büszkeségéért. Leánya beteg lett, nagyon beteg. A tudósok, orvosok egymásnak adták a kilincset a

László gróf parkjában, Garay Ferenc zenekarának közreműködésével f. évi augusztus hó 3-án tartandó zártkörű táncmulatságot rendez. Belépő-díj: Személyjegy 1 frt. Családjegy 2 frt 50 kr. — Kezdeté délután 5 órakor. Felfűzésekkel köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Szállásról, ételről és italról, úgy kedvezőtlen idő esetén fedett helyiségről gondoskodva van.

— **(Városi közgyűlés.)** A gázgyár megváltása ügyében f. évi augusztus hó 1-én délelőtt 9 órakor rendkívüli közgyűlés lesz a városházán, melyen már csak abból az okból is kívánatos a bizottsági tagoknak minél nagyobb számban való megjelenése, mert ennél fontosabb tárgy már évek óta nem volt napirenden s a hozandó határozattal fog a közgyűlés a város világitása ügyében további 25 évre dönteni.

— **(Negyedik aljegyző a vármegyénél.)** Tegnap érkezett le a belügyminiszter leirata, melyben beleegyezését jelenti ki a már ismételve kért negyedik aljegyzői állás rendszeresítésére. Minthogy szabályszerűleg az állás csak az október havi rendes közgyűlésen választás útján tölthető be, a meddig a folyó ügyekkel várni nem lehet, egyelőre Buzás közgazg. gyakornokot és tb. szolgabíróit hívják be a központba Mohácsról a negyedik aljegyzői állás helyettesítésére.

— **(Sikasztó bádigos inas.)** Forsche Ádám bádigos inas Lauber Jakabnál tanulta volna a mesterséget. Azonban rosszra adta a fejét. A gazdája által rábizott kisebb összegeket elnyalakodta, gazdájának hitelbe vásárolt anyagot, holott erre készpénzt kapott, és ez még mindig nem volt elég, hanem több házbeli lakót még meg is lopott. Ezért a sok stikliert vonták felelősségre a fiatal suhancot, és mivel beismerő vallomást tett, két havi fogházat kanyarítottak nyakába a pécsi kir. törvényszéknél a tegnapi megtartott végtárgyaláson. Az ítélet jogerős.

— **(A harkányi Anna-bál.)** Tegnap tudósításunk kiegészítésül tudósítónk összeállítása nyomán közöljük a vasárnap megtartott Anna-bálon résztvevő hölgykoszoru névsorát. Leányok: Bauer Zsella, (Siklós) Beretvás nővérek, Deli Mariska, (Harkány) Gresz Iika, (Siklós) Hamulyák Iika, Hegedüs nővérek, Hirsch nővérek, Klein Vilma, Kovácsics Irénke, Marsall Anna, Petrás nővérek, Pfeiffer Iika, Psik Mariska, Pammer Micike, (Siklós) Rédei Etelka, (Siklós) Salamon Irma, (Köszeg) Spitz Vilma, Schreiner Gizella, Stern nővérek, Tarnóczy nővérek, Vargha Matild, Vérfy Vilma. Asszonyok: Beretvás Sándorné, Böhm Rezsóné, Blümel Ferencné, (Harkány) Benyovszky Manoné, Egry Beláné, Ehrlichné, (Baja) Fischerné, (Mohács) öz. Gresz Nándorné, Hegedüs Imréné, Klein Beláné, Koszér Janosné, Lösch Jánosné, Marsall Ferencné, Pammerné, Petrásné, Psik Sándorné, Pfeifferné, Puppits Edéné, öz. Réderné, Róthné, (Vilány) Sággy Jánosné, Schlesingerné, Spitz Samuné, Schwabach Zsigmondné, Ungár Adolfné, öz. Vértyné.

— **(Alkalom szüli a tolvajt.)** Nagy György jagonoki lakos már régebb idő óta tapasztalta, hogy az ott üzlettel bíró öz. Schellhammer Péterné gyakran távozik üzletéből és csak a bolt ajtót szokta betenni. Nagy György a múlt évi június 19-én gyufa vásárlás ürügye alatt akkor lépett a boltba, midőn a tulajdonosnő távol volt és a nyitva levő pénzes fiókból 9 frt 46 kr. készpénzt és egy 18 frtos zsebórát elemelt, s mintha semmi sem történt volna, az ajtót ismét betéve maga után távozott. Érdekes a dologban, hogy ez alkalommal a pénzes fiókban elhelyezett könyvecskében levő hat darab százasat nem bántotta. Nagy György tette azonban csakhamar kitudóván. tetteért tegnap kellett számot adnia a pécsi kir. törvényszék előtt, mely őt lopás vétsége miatt egy havi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

— **(Esküvő.)** Vadnay Andor dr. Csongrád vármegye főispánja f. hó 27-én tartotta esküvőjét Budapesten a kálvintéri ev. ref. templomban Siklóssy Irma urnővel, Siklóssy Gyula dr. bpesti közkórházi főorvos és neje Vissy Mária leányával, ki elvált első férjétől Kacsokovics Zoltán somogy megyei földbirto-kostól.

— **(A sport cirkusz tegnap esti előadása)** igazán megérdemelte azt a díszes és nagy számú publikumot, mely $\frac{1}{4}$ 9-re a cirkusz helyiséget zsúfolásig megtöltötte. A szép készültség, mely az egyes tagok részéről nyilvánul, csak arra enged következtetni, hogy Corradini jó erőket szerez, melyekkel azután bátran játszhatik intelligens publikum előtt. A hölgyek közül különösen Mlle Anitta, Miss Fanny és Mlle Helena arattak sok tapsot. Elismerést érdemel még Mr. Martini jockey, ki nyeregtelen lovon bámulatos dolgokat követett. Tán még is legszebb piece je volt az estnek az ugynevezett dupla magas iskola lovaglás, melynek összes menését Corradini Ferenc igazgató és Mlle Helena lovagolták. A többi szereplők is megállították helyüket, Mr. László és Ferry bohócok kivételével, kik számtalanszor kitérő jókedvre, nevetésre hozták viceikkel a hálás publikumot.

— **(Csodás véletlen.)** Németh József homokot szállított egy ladikban Eszék felsővárosba. Egy fordulónál a közeledő „Arad“ gőzhajó hullámvérése a homokkal tulterhelt ladikot fölbillentette s Németh nyomtalanul eltűnt a vízben. Ugyanezen szerencsétlen embernek nagybátyja: Radanovics József aznap a Drávába fulladt s hullája szintén eltűnt a habok közt. Az egynapon egyforma körülmények közt meghalt rokonok szomorú sorsa még abban közös, hogy egyiküket sem adhatják át földnek, mert az éhes áradat elsöpörte, beiszapolta hulláikat.

— **(Robbanás egy borpincében.)** Nemrég történt egy Ferenciek-utcai borkereskedő pincéjében végzettsé válható szerencsétlenség, máris egy újabb hasonló eset adta elő magát. Kann Ármán Liceum-utcai borpincéjében hordót tisztogatott ma délelőtt Schaden Károly rácvárosi pincemunkás, mikor is véletlenül egy spiritust tartalmazott hordóba erősítette meg az „einschlagot“, de a szerencsétlenségére, alig, hogy az akonát rázárta, a fejlődött gáz a hordó dongáit szétvetette, s az ezer meg ezer szilánk a munkás balcombját s fejét mélyen megsebezte. Az ijedség s nagymérvű fájdalomtól önkívületi állapotban levő Schaden Károlyt a városi kórházba szállították, hol sérült lábszárát valószínűleg amputálják.

— **(Tanítónői állások betöltése Mohács.)** Mint már megírtuk, a mohácsi izr. hitközségnél két ujonnan szervezett tanítónői állást vasárnap töltötték be. A hitközségi választmány a múlt héten bemutatkozott öt tanítónő közül egyhangulag megválasztotta: Winner Cecília szucsányi illetőségű és Hochinger Mariska jelenleg Pécsen tartózkodó ezidén végzett tanítónőket.

— **(Tehén a kukoricában.)** Nagy riadalmat idézett elő Arányos községben egy gazdátlan tehén pusztítása a közeli kukoricásban. Három nap és három éjjel tartotta riadalomban a falu lakóit, mindenki féltette a még gyenge kukoricát, végre az elmúlt napok egyikén Vér András arányi földműves bátorságot vett magának s a bitang tehent pórázon, a falu éljenzésére közepett a község házára vezetve. Gazdája mindeddig nem jelentkezett.

— **(Meghamisított adókönyvek.)** Mohácsról írja levelezőnk, hogy Szabó András, Vasics Mátyás, Koczás Mihály több más mohácsi földműveléssel együtt június hónapban panaszlevelet küldtek a pénzügyminiszternek, mely levélben azt jelentették fel, hogy az adókezelés körül bűnök követtetnek el és részletes vizsgálatot kérnek. A pénzügyminiszter három hét múltán utasította a pénzügyigazgatóságot, hogy indítsa meg a vizsgálatot. Erre a pénzügyigazgatóság Mohácsra küldte August Ferenc titkár, a ki tizenkét napig tartó vizsgálat után meggyőződött, hogy ötszáz közül huszonegy adófizetőnek adókönyvébe a tételeket hamisan vezették be. A bűnös manipulációt egy tavaly elbocsajtott Krisztovics Mihály nevű irnok követte el. A vizsgálat egyéb eredményét eddig titokban tartják. Annyi azonban mégis kiszivárgott, hogy csalásról, sikkasztásról szó sincs, csupán helytelen bevezetésekről, melyeket a hibás kataszteri adatok nyomán követtek el. A kincstárnak semmi kára sincs, csupán egyes felek fizettek többet, mintsem kellett volna.

— **(A mohácsi polgári iskola ügye.)** Wlassich közoktatásügyi miniszter levélben értesítette Stajevics János mohácsi orsz. képviselőt, hogy a polgári iskolának ezidén, ősszel való megnyitása lehetetlenné vált, mert a közokt. miniszterium költségvetése az előirányzatot már is annyira túlhaladta, hogy egy további 5000 frtos kiadást már el nem bír. A miniszter megígérte azonban, hogy az iskolának a jövő évben való megnyitása iránt okvetlenül intézkedni fog. Stajevics János, ki az iskola felállításáért érdekeltekben már annyit fáradozott, most akként akar a bajon segíteni, hogy a szükséges pénzt az iskolát látogató gyerekek szülőinél csinálja össze. Már eddig is többen jegyeztek nagyobb összegeket. Stajevics maga 1000 frtot jegyzett.

— **(Hegycsussamlás Szegzárdon.)** A Bartina-hegy Szegzárdon a téli havazás és az idegi gyakori záporosok és felhőszakadások következtében veszedelmesen megecsusszott, mi által a tövében épített házak egész sora össze-vissza repedett, több helyen pedig össze is dől. A városi hatóság a dűledező házakból kiköltöztette a lakókat.

— **(Adakozások a tűzoltó-toronyra.)** A vásártéren immár elkészült csinos tűzoltó torony költségeire az első magyar általános biztosító társaság 100 frtot, a magyar francia biztosító társaság 50 frtot, és Schaurek Bódog dr. jogtanár 5 frtot adakoztak, mely szíves adományokért a pécsi önkéntes tűzoltó testület parancsnoksága ez uton is hálás köszönetét fejezi ki.

— **(Vessett ember.)** Megrendítő szerencsétlenségről értesíti lapunkat dunaszekcsői tudósítónk. Ferenczi György odaváló polgárt még a múlt év október havában vessett eb marta meg. Ferenczi az esetet mindenki előtt titkolta, csak a feleségének mondta meg, a ki különböző házi szerekkel gyógyit-

gatta megmárt férjét. A sebek lassanként meggyógyultak s már azt hitték, hogy túl vannak minden bajon. E hó 22-én heves főfájása támadt, a gyomra kevergett, szédült s levertséget érzett. Orvoshoz vitték Bonyhádra, ki konstataálta a szerencsétlen emberen, a betegségek legiszonyabb nemét: a viszisznyt. Kocsira ültették. lekötözték és néhány csendőrfedezete mellett Szegzárdra szállították. Utközeben olyan erősen kitért rajta a veszetheg, hogy szinte ömlött a száján a véres tajték. Mire Szegzárdra értek, meghalt.

— **(Képviselői beszámoló.)** A szalantai kerület országgyűlési képviselője Vajay István f. hó 26. és 28-án tartotta beszámolóját Baranya-Kasán, Kis és Nagy-Budmérón. A választók ez alkalommal élénk óvációkban részesítették képviselőjüket és további ragaszkodásukról biztosították.

— **(Miniszeri jóváhagyások.)** Ma érkezett le a városi hatósághoz a belügyminiszter két rendbeli leirata, melyekkel az 500.000 frtos kölcsön felvételét és a kórháznál 200 frt évi javadalmazással létesített szülésznői állás rendszeresítésére vonatkozó közgyűlési határozatokat jóváhagyja. Az 500.000 frtos kölcsön első részlete f. évi augusztus elsején lesz folyósítva.

— **(Nyári mulatság.)** A pécsi jótékony nőegylet augusztus hó 14-én (szerdán) a gyermekkert helyiségében Farkas Sándor zenekara közreműködésével mellett nyári mulatságot rendez. Belépő díj egy korona. A kaszinói építkezések miatt ez évben elmaradt kaszinói estélyek helyett kedves kárpótlásnak ígérkezik ez a nyári mulatság, mely a nőegylet aegise alatt, hiven a hagyományos jó hírnevéhez lesz megtartva.

TÁVIRATOK.

— **A hazatérő bolgár küldöttség.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata) A „Neue Freie Presse“ lemergi levelezője a hazatérő bolgár küldöttséget Lembergől Przemislig elkísérte s részletesen informáltatta magát a küldöttség által elért eredményekről. A küldöttség rendkívül meg van elégedve az orosz fogadtással, hova a fejedelem hozzájárulásával utaztak. Pozitív eredményt egyelőre még nem visznek haza, csak tárgyalások folynak még a végleges megbékülés iránt. A küldöttség szerdán éjjel háromnegyed 2-kor ér Budapestre s innét folytatja útját Szófia felé. Minthogy a küldöttség tagjai ellenségesen nyilatkoztak Sztambulról, biztosra vehető, hogy a küldöttségre ugyanolyan szíves fogadtatás vár Budapesten, mint a minöben a bolgárok Szófiában akarták részesíteni az oda várt magyar küldöttséget. Szófia jelentések szerint Ferdinánd fejedelem augusztus hó közepén tér vissza országába.

— **Még egy csomó új mágnás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bécsi „Vaterland“ elkésereve jelenti, hogy Magyarországon már a második pair-shub készül az egyházpolitikai javaslatok keresztülvitelének biztosítása miatt. Az Inkey, Szemző, Harkányi és Jankovics családok köréből fognak kikerülni a legújabb sütető bárók és grófok.

— **Ártatlanul meghurcolt öreg ur.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Iglódy, Kálmán, volt 48-as honvéd százados, jelenleg nyugalmazott országközi terembiztos, nagy nyelvismeretekkel és műveltséggel bíró férfiú, betegségében szívességből ápolta Nagy István orsz. képviselőt. A képviselőnek oldalsebéből elveszett egy állítólag 400 frttal terhelt pénzestarcája. Nagy István képviselő Iglódyt gyanúsította a pénz eltulajdonításával, miért is feljelentést tett ellene. A detektívek a meglepett öreg urat Tárnokon letartóztatták és Budapestre visszavitték; hol csakhamar kiderült teljes ártatlansága. Iglódy most viszonydat emelt a képviselő és a rendőrség ellen személyes szabadság megsértéséért.

— **Orthodox püspökség Macedoniában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Georgevics konstantinápolyi szerb követet a szultán legutóbbi kihallgatáson biztosította, hogy a macedoniai püspök-kérdést békésen fogja elintézni.

— **Ragaszkodás az ingadosó trónhoz.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata) A „Figaro“ szerint jól értesült körökben beszélik, hogy Ferdinánd fejedelem fiát, Boris herceget legközelebb át-

keresztelik az orthodox vallásra. A keresztapai tisztóságra a cárt kéri fel.

— **Francia socialisták veresége.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Köztársasági lapok egyhangulag konstatálják, hogy a megyei tanács tagok választásánál a socialisták vereséget szenvedtek. A választók megmutatták, hogy csak mérsékelt köztársaságot akarnak. — A konzervatív lapok szintén megemlékeznek a socialisták vereségéről. — A szocialista lapok azt mondják, hogy vereségük csak látszólagos, mert jelöltjeik több szavazatot kaptak, mint az előbbi választásoknál és csak a kormánypárti republikánusok és konzervatívok szövetségének tulajdonítható, hogy elbuktak.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel	5 ó. 15 p.
B.-Bródról	1807. sz. szem. von. reggel	8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel	8 ó. 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e.	9 ó. 39 p.
B.-Bródról	1805. sz. szem. von. d. e.	11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u.	4 ó. 08 p.
Vinkovzéről	6301. sz. szem. von. d. u.	5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este	7 ó. 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este	8 ó. — p.
B.-Bródról	1803. sz. szem. von. éjjel	11 ó. 02 p.

PÉCSROL INDUL:

B.-Bród felé	1804. sz. szem. von. reggel	5 óra 35 p.
Budapest	1-01. sz. gyors. von. reggel	8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel	8 óra 29 p.
Vinkovoze	6302. sz. szem. von. reggel	9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e.	11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u.	2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u.	4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este	6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este	8 óra 13 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel	11 óra 30 p.

F. évi május hó 1-től a B. Bródból jövő 1807. számú és B. Bródba menő 1808. számú személyvonatoknak Mohács felé csatlakozásuk van.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

TAIZS JÓZSEF
kirdó.

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC

A társulat csak rövid ideig fog Pécsen tartózkodni.
A legjobb szabadon idomított és lovaglópáripák.

Olaszországi nagy sport-circus

Igazgató: CORRADINI FERENCZ Turinból.

Pécsen felállítva a buza-téren.

Ma szerdán, 1895. július 31-én

RENDKIVÜLI nagy előadás

tartatik, fényes, válogatott és felette mulattató műsorral.
este 8 órai kezdettel.

Különösen figyelemre méltó

ujdonság!

A székséta lovon

lovagolja itt először Mlle Helena a párisi magas iskola-lovarnó.

Saját 15 emberből álló zenekar.

Helyárak: Zártszék (számozott hely) 1 frt. — I. hely 70 kr. — II. hely 40 kr., — Karzat 20 kr. — Tíz éven aluli gyermekek és katonák őrmestertől lefelé: Zártszék 60 kr. I. hely 40 kr. II. hely 25 kr. Karzat 15 kr.

Jegyek előre válthatók a TAUSZ-féle nagy dohány-tőzsdeben. — Bérlet- vagy családjegyek (minden előadáshoz érvényesek) 12 darab zártszék 10 frt., 1-ső hely 7 frt, 2-ik hely 4 frt, szintén Tausz dohány nagytőzsdejében kapható.

Nagyérdemű közönség! Pécs város és vidéke n. é. közönségének a művészet iránti pártolását is mervé, minél számosabb látogatásért esedezik teljes tisztelettel

Thaler Ede,
titkár.

Corradini Ferencz,
igazgató.

Vadászati bérbeadás.

NÉMETI község úrbéri birtokosai tulajdonát képező vadászati jog 1895. augusztus 4-től számítandó 6 évre Szalántán a körjegyzői irodában fog 1895. augusztus hó 4-én reggeli 8 órakor a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe adatni.

Kelt Németiben, 1895. évi július hó 20-án.

Olaszi Gábor

Kundár István

körjegyző.

biró.

266. sz.

b. v. 1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. törvényszéknek 6056/p. 89. sz. csődöt kimondó végzése következtében, — néhai Scheibner János hagyatékának, mint csődtömegnek, — 1889. évi május 28-án foganatosított leltározása alkalmával 343 fit 45 kr-ra becsült különféle házi butorok, konyha és házi-eszközök, pinczeszerek, lőfegyver, felszerelt gazdasági kocsik, vas eke, taliga, vas borona, ruganyos kocsik és borfejtő gépből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a pécsváradi kir. járásbírósnak 3497/p. 95. sz. végzése folytán Hidasdon özv. Scheibner Jánosné lakásán leendő eszközzésére 1895. évi augusztus hó 7-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitétetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsváradon, 1895. július hó 21.

Gyimóthy János
kir. bírósági végrehajtó

Egy bolt helyiség

a királyi ítélő tábla palotájában azonnal bérbeadandó.

Bővebb felvilágosítás kapható lapunk nyomdájában (megye- és Mária-utca sarkán.)

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására adni, hogy

könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár és papirkereskedésemmel

Pécsen, Mária- és megye-utca sarkán

(a királyi-táblai épület átellenében) levő saját házamba költöztem át. Tisztelettel

TAIZS JÓZSEF.